

set, at det er en meget logisk beslutning, man har truffet.

Til hr. Ole M. Nielsen vil jeg sige: Jamen den nye situation består i – det havde jeg håbet, at partierne her ville anerkende – at der er tale om en by besluttet af Folketinget i 1992, godt nok uden Kristeligt Folkepartis stemmer. Men det er da trods alt normalt, at man herinde respekterer Folketingets beslutninger.

Så vil jeg gerne mere generelt sige også til tidligere indlæg fra øvrige partier: Som ministeren gjorde opmærksom på, var der jo et samråd i Folketinget, inden man gik videre med beslutningerne om et center. Så hvis de partier, der benytter anledningen til at genere en minister som en ren jagt, havde fundet anledning til at kritisere på daværende tidspunkt, kunne de jo bare have samlet et flertal. Så var beslutningen jo ikke blevet truffet. Det gjorde man ikke. Men efterfølgende ville man gerne stå og råbe og kritisere.

Det synes jeg sådan set ikke er helt i orden.

Formanden:

Hr. Søren Kolstrup har opbrugt sin taletid i denne omgang. Tre korte bemærkninger har vi som regel. Så går vi videre i ordførerrækken.

Hans Christian Schmidt (V):

Inden jeg kommer ind på de bemærkninger, jeg vil knytte til den diskussion, der er her i dag, vil jeg godt lige sige til fru Pernille Blach Hansen, at det forudsætter jo, man er til stede, at man kan sige, hvad der sker under et samråd.

Jeg vil bare sige, at for Venstres vedkommende gjorde vi i det samråd utrætteligt opmærksom på, at ministeren var på vej ind i en blindgyde. Vi sagde til ministeren: Ørestadscenteret er jo helt klart i orden, men det giver problemer det her, for der er ikke sammenhæng mellem, hvad man siger her, og hvordan man ellers handler i den resterende del af landet. Jeg tror, det er sagt så mange gange, så det ikke engang kan komme bag på regeringspartierne.

Når vi i dag står og skal diskutere den sag, så tror jeg, at det meget skyldes, at man er kommet ind i en blindgyde, fordi man rent faktisk godt vidste, at da man tilbage i 1997 ændrede loven, ville der kunne opstå problemer, f.eks. ude i Ørestadscenteret.

Derfor skete der også det, at ministeren nedlagde sit veto. Ministeren havde jo en klar holdning og tanke om, at det her med Ørestadscenteret ikke går i forhold til det, han selv har fået

vedtaget i 1997. Derfor nedlagde ministeren veto.

Når man fik et samråd senere i Folketinget, var det, fordi stor var overraskelsen hos de partier, som sammen med ministeren var med til at få ændret planloven. Pludselig opdagede de, at ministeren havde forladt sit synspunkt, han havde forfægtet i 3 år. Pludselig ville han ophæve vetoet, og nu skulle det kunne lade sig gøre at bygge en Ørestad, hvorom der, som jeg har citeret det flere gange, så sent som 4 dage før valget blev sagt, at bliver SR-regeringen siddende, bliver det meget svært at lave et storcenter ude i Ørestaden.

Det var vi selvfølgelig kedde af. Nu viste det sig, at regeringen, da den blev siddende, ikke mente det sådan, som den havde sagt det, men så kom der bare et Ørestadscenter eller et storcenter, som måske var lidt mindre.

Den anden ting ved den her lov er, at den er meget, meget svær at gå ind i substansen af. Jeg ved ikke, om det kun er regeringen, eller om der også er nogle partier foruden regeringen, der måske har svært ved at se, om der er de her problemer. Men jeg skal citere fra Naturklagenævnets hjemmeside. Man kan selv gå ind på den under aktuelt og udskrive hele afgørelsen om Ørestaden. Den er dateret den 14. februar 2001. I den står der midt på side 17: Flertallet bemærker endvidere, at lovens krav er udtrykt i en vag og elastisk bestemmelse, som overlader en betydelig margin til den administrative skønsudøvelse, og hvor retlige sanktioner derfor bør afgrænses til klare overtrædelser af bestemmelsen.

Eller sagt på en anden måde, som der også står heri: Det var meget svært for ministeren, da ministeren skulle have samlet det her flertal, at få nogle fuldstændig klare bestemmelser. De blev uklare, og i vid udstrækning overlod de slagsmålene om butiksudbygning til de enkelte kommuner og amtsråd. Derfor står vi i den situation i dag.

Men det mindste, man kan forlange af regeringen, er dog, at den siger: Nuvel, vi behandler folk, der er i Ørestaden, på den her måde.

Jeg er meget enig med fru Pernille Blach Hansen i, at det jo var en lov, vi vedtog. Faktisk skal vi jo lede lidt efter det, for at fru Pernille Blach Hansen og jeg kan komme op at diskutere det her meget, for vi er begge tilhængere af Ørestadscenteret. Jeg siger kun, at jeg har svært ved at forstå, hvorfor der er så mange amter og kommuner, der ikke kan få lov til det. Jeg mener rent faktisk ikke, at spillereglerne er ens, og det synes